

ADVOKAT Karin Amédro

Helsingborg Tingsrätt

Ink. 2018 -05- 23

Advokat Karin Amédro
bitr jurist Emma Barton- Elmstav
bitr jurist Sandra Brandin

Helsingborgs tingsrätt
Avd 2
Box 712
251 07 HELSINGBORG

HÖVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Rotel 12

INKOM: 2018-06-04
MÅLNR: B 1674-18
AKTBIL: 1

Till Hovrätten över Skåne och Blekinge

ÖVERKLAGANDE

Klagande

Per Lennwall, 19730419-3555
Domaregatan 7 C, lgh 1202
256 59 HELSINGBORG

Ombud och offentlig försvarare

Advokat Karin Amédro
Advokat Karin Amédro AB
Järnvägsgatan 41
252 25 HELSINGBORG

Motparter

1. Åklagarkammaren i Helsingborg
gm extra åklagare Tom Svensson
Box 840
251 08 Helsingborg

2. Marie-Louise Bergh
Domaregatan 3 C, lgh 1202
256 59 HELSINGBORG

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Heijne
Advokatfirman Heijne AB
Stortorget 9
252 20 HELSINGBORG

Överklagat avgörande

Helsingborgs tingsrätts dom av den 2 maj 2018 i mål nr B 818-17

Hovrätten över Skåne och Blekinge	
Ex. 1/1	Inkom via
2018 -06- 04	
Målnr. B 1674-18
Aktbil 1	Rotel 12

Kontorsgemenskap med Advokatfirman Lennart Nilsson AB

Advokat Karin Amédro AB

Järnvägsgatan 41
252 25 Helsingborg

Tel: +46 (0) 42-27 00 80
Fax: +46 (0) 42-12 48 25

Bankgiro: 5691-5242
E-post: info@amedro.se

Saken

Grov kvinnofridskränkning; nu fråga om överklagande

Som offentlig försvarare och ombud för Per Lennwall får jag härmed överklaga ovan nämnd dom och inkomma med följande

YRKANDEN

Per Lennwall yrkar att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, ska ogilla åtalet för grov kvinnofridskränkning. För det fall hovrätten menar att någon eller några av de åtalade gärningarna är styrkta ska den eller de bedömas som en eller flera separata fall av ringa misshandel.

Per Lennwall yrkar att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, ska ogilla skadeståndsyrkandet. För det fall hovrätten skulle döma Per Lennwall för grov kvinnofridskränkning ska ersättningen för kränkning nedsättas till 10 000 kr. Någon ersättning för sveda och värk ska inte utgå.

Under alla förhållanden yrkar Per Lennwall att hovrätten nedsätter påföljden.

GRUNDER

Bevisningen

Likt tingsrätten konstaterar står ord mot ord om vad som inträffat. Vittnena Ankica Segerfeldts och Anette Wahlgrens vittnesmål får anses ha lågt bevisvärde då deras utsagor om händelseförloppet är andrahandsuppgifter. Fotografierna som åberopas som bevisning är tagna av eller på uppdrag av målsäganden. Det framgår i många fall inte om det är målsäganden på bilderna eller vilken kroppsdel som fotograferas. Bilderna är otydliga och av dålig kvalitet. Fotografierna har således ett mycket lågt bevisvärde. Av rättsläkaren Sophia Neringers rättsintyg på s. 33 ff. i förundersökningsprotokollet framgår att endast tre skador kan påvisas utifrån fotografierna, och

då under förutsättning att hon utgår från att det är målsäganden på bilderna. Den löpande journalen på s. 39 i förundersökningsprotokollet kommenteras nedan. Stödbevisningen är således mycket knapphändig.

Därtill kan målsägandens trovärdighet ifrågasättas. Polisanmälan gjordes i direkt anslutning till den pågående vårdnadstvisten gällande parternas gemensamma barn. I journalanteckning står antecknat att ingen tidigare misshandel, dvs. i tiden före den 11 mars 2016, har ägt rum. Detta trots att målsäganden sedermera påstår att misshandel har ägt rum tidigare. Det finns således anledning att tvivla på målsägandens uppgifter.

Särskilt om de åtalade gärningarna

Åklagaren har påstått att Per Lennwall gjort sig skyldig till åtta brottsliga gärningar. Per Lennwall har förnekat samtliga. Gärningarna är i stämningsansökan och tingsrättens dom benämnda a)-h). Jag kommer för tydlighets skull använda mig av samma benämning.

- a) e) och g) Utöver målsägandens uppgifter saknas bevisning. Det ska ställas emot att Per Lennwall förnekar att han vid något tillfälle har dragit målsäganden i håret. Vittnet Anette Wahlgren har vid vittnesförhör, efter påminnelse därom, uppgett att Per Lennwall dragit målsäganden i håret. En sådan allmän vittnesuppgift utan precisering av tid och plats m.m. räcker inte för att åtalet ska anses vara styrkt gällande dessa påstådda gärningar. Att vittnet inte heller självant berättade om detta ska också tillmätas betydelse. Åtalpunkten ska ogillas.
- b) Målsäganden har inte gjort gällande att Per Lennwall skulle ha försökt strypa henne. Hon har i polisförhör uppgett hon inte tappade andan, att det inte gjorde ont och att det inte var så hårt. Något stryptag i dess vanliga bemärkelse kan det således inte under några omständigheter vara tal om.

Målsäganden har uppgett att Per Lennwall vid samma tillfälle tillfogat henne ett rivmärke på halsen. Målsäganden påstår att bilden på s. 15 i förundersökningsprotokollet

utvisar en skada på henne som ska uppkommit vid tillfället. Det framgår inte av bilden varken vem eller vilken kroppsdel som är fotograferad. Av en av de åberopade bilderna på s. 16 i förundersökningsprotokollet framgår att målsäganden vid tidpunkten hade ett rivmärke på halsen. Bilden är tagen fyra dagar efter den första bilden som målsäganden menar utvisar skador uppkomna vid händelsen. Under denna tid kan rivmärket ha uppkommit på annat sätt.

Målsäganden har berättat att Per Lennwall vid samma tillfälle tagit tag i hennes öra och knycklat ihop det. Det är osannolikt att ett s.k. hopknycklande av ett ytteröra skulle kunna medföra någon skada. Målsäganden har dessutom beskrivit att hon tidigare haft en skada på örat. Det framgår inte vems öra som avbildas på s. 16 i förundersökningsprotokollet. Det kan vara skadan målsäganden haft sedan tidigare som fotograferats och det kan också vara denna skada som lett till att hon fått örat omplåstrat en relativt lång tid efter den påstådda händelsen. Att läkarbesöket föranleddes av den tidigare skadan styrks av den löpande journalen. Av rättsintyget framgår dessutom att skadorna från den påstådda misshandeln inte har föranlett några medicinska åtgärder.

Jag vill också peka på datumen och tidpunkterna för när de åberopade fotografierna på s. 15-17 i förundersökningsprotokollet är tagna och vad som står antecknat i den löpande journalen. Det har förflutit nästan två veckor mellan den första och den sista bilden. I den löpande journalen står det antecknat att hennes make kramade ihop hennes ytteröra för en vecka sedan. Utifrån denna anteckning ska händelsen ha inträffat den 11 mars 2016. Trots detta finns bilder som enligt målsäganden är hänförliga till händelsen från den 6 mars 2016.

Åtalspunkten ska ogillas. För det fall hovrätten menar att Per Lennwall gjort sig skyldig till någon form av misshandel är den att bedöma som ringa.

- c) Målsäganden påstår att Per Lennwall ska ha sparkat henne på benet. Åklagaren har åberopat stödbevisning i form av en bild som återfinns på s. 29 i förundersökningsprotokollet. Det framgår inte att det är målsäganden på bilden och ett blåmärke av den typ som framgår av bilden kan uppkomma på flertalet olika sätt. Per Lennwall har uppgett att målsäganden har ett arbete på vilket blåmärken kan uppkomma. Det är inte styrkt att Per Lennwall sparkat målsäganden på sätt som görs gällande och åtalspunkten ska ogillas.
- d) Målsäganden påstår att Per Lennwall satt en penna i hennes nacke och nypt henne i ögonlocken. Åklagaren har åberopat bilder till styrkande av gärningarna, vilka är mycket otydliga. Rättsläkaren kan inte påvisa någon skada utifrån bilderna. Åtalet på denna punkt är inte styrkt.
- f) Målsäganden har påstått att Per Lennwall bitit och nypt målsäganden i armen samt tilldelat henne ett slag i bröstet. Per Lennwall har lämnat en rimlig förklaring till hur bitmärket och således också blåmärket har uppkommit. Det går av bilderna inte att urskilja någon ytterligare skada på armen. Inte heller framgår det av bilderna att målsäganden skulle ha fått någon skada på bröstet. Den uppfattningen delas av rättsläkaren. Åtalspunkten ska ogillas. För det fall hovrätten menar att Per Lennwall ska dömas för gärningen är den att bedöma som ringa misshandel.
- h) Vad avser den påstådda misshandeln genom att Per Lennwall skulle ha trampat målsäganden på hennes fot och klämt hennes arm är målsägandens uppgifter så oklara att de inte kan läggas till grund för bedömningen av vad som har hänt. Därför ska även denna åtalspunkt ogillas.

Oavsett om de påstådda gärningarna ska bedömas var för sig eller som upprepade kränkningar i ett led i grov kvinnofridskränkning måste de enskilda gärningarna vara straffbelagda. Domstolen måste således bedöma om var och en av de påstådda gärningarna är styrkta. Tingsrätten har i domskäl tydligt anfört vilken bevisning utöver målsägandens berättelse som har legat till

grund för bedömningen att gärningarna b), c) och f) är att anse som styrkta. Vad avser övriga åtalpunkter framgår inte på vilka grunder tingsrätten bedömer dem som styrkta. Endast den omständigheten att tingsrätten finner några av åtalpunkterna styrkta får inte påverka bedömningen gällande övriga åtalpunkter.

Sammanfattningsvis ska samtliga åtalpunkter ogillas. För det fall hovrätten menar att Per Lennwall ska dömas för någon eller några av åtalpunkterna har tingsrätten gjort en riktig bedömning avseende rubriceringen gällande a), c)-e) och g)-h), dvs. att gärningarna bör bedömas som ringa misshandel. Per Lennwall menar att även gärningarna b) och f) är att bedöma som ringa misshandel på anförda grunder. Tingsrätten har i sin dom inte anfört varför gärningarna b) och f) ska bedömas som misshandel av normalgraden.

För det fall hovrätten skulle finna att Per Lennwall har gjort sig skyldig till någon eller några av åtalpunkter har hovrätten att bedöma om dessa är tillräckligt många, och att dessa i sådant fall har skett under en sådan tid att kränkningen kan anses som upprepad. Av förarbetena framgår att ju allvarigare de enskilda gärningarna är, desto färre gärningar krävs för att kränkningen ska anses som upprepad. Det innebär motsatsvis att ju mindre allvarlig gärningen är, ju fler gärningar krävs för att kränkningen ska anses som upprepad. De åtalade gärningarna är att bedöma som mindre allvarliga. Per Lennwall ska under inga förhållanden dömas för grov kvinnofridskränkning.

Påföljden

Om hovrätten menar att Per Lennwall ska dömas för några av gärningarna ska dessa bedömas som separata fall av ringa misshandel. Annan påföljd än fängelse ska då utdömas.

För det fall hovrätten menar att Per Lennwall ska dömas för grov kvinnofridskränkning bör hovrätten överväga om någon annan påföljd kan vara motiverad. Högsta domstolen har i mål NJA 2004 s. 437 fastställt straffvärdet till ett år och sex månaders fängelse. Högsta domstolen

konstaterade att ingen annan påföljd var motiverad i ett fall med ett så högt straffvärde. Tingsrätten har dömt Per Lennwall till ett nio månader långt fängelsestraff, dvs. nästan hälften så långt som i refererat avgörande. Möjlighet föreligger att överväga annan påföljd.

För det fall hovrätten menar att Per Lennwall ska dömas till fängelse för grov kvinnofridskränkning ska fängelsestraffets längd kortas. Per Lennwall kommer högst troligen att förlora jobbet om han döms till fängelse. Tingsrätten har inte beaktat denna omständighet i tillräcklig utsträckning.

Skadeståndet

Per Lennwall bestrider i enlighet med inställningen i ansvarsdelen skadeståndsyrkandet. För det fall Per Lennwall skulle dömas för grov kvinnofridskränkning vitsordar han en kränkningssersättning om 10 000 kr som skälig i och för sig. Tingsrätten har gjort en felaktig bedömning genom att finna att det yrkade beloppet för kränkning om 40 000 kr skäligt. I mål (nr 149 i Brottsoffermyndighetens referatsamling 2017) där en tilltalad har dömts att betala 40 000 kr i kränkningssersättning har det rört sig om flera tillfällen av mycket allvarlig misshandel under fyra månaders tid. Misshandeln har bestått i att mannen skullat målsäganden i ansiktet, tagit hårda tag i hennes handleder och vridit runt, tagit tag i hennes armar och slängt ner henne på marken, tagit hårda grepp om hennes huvud och käkar, dragit henne i håret, slagit henne på överkroppen med knuten hand, tagit tag i och ryckt i henne, slagit hennes huvud i en husvägg, vid flera tillfällen lagt sin arm om hennes hals och tryckt till, sparkat henne på benen samt tagit hårda grepp om hennes underliv och bröst. Vissa gärningar orsakade andnöd hos kvinnan. I aktuellt fall rör det sig om färre påstådda gärningar bestående av betydligt lindrigare våld. Målsäganden har t.o.m. uppgett att flera av gärningarna inte gjorde ont. Yrkad och utdömd kränkningssersättning är oskälig.

Vad avser det yrkade och utdömda beloppet för sveda och värk om 6 000 kr är även det oskäligt och ska ogillas av hovrätten. Med sveda och värk avses personligt fysiskt eller psykiskt lidande

under akut sjukdomstid, vilken pågår till dess att den skadade har tillfrisknat eller invaliditets-tillstånd har inträtt. De påstådda skadorna har inte lett till någon akut sjukdomstid. Det framgår av rättsintyget att skadorna inte har föranlett några medicinska åtgärder.

BEVISNING

Per Lennwall åberopar som muntlig bevisning sina egna och Emma Lennwalls uppgifter såsom dessa tagits upp med ljud och bild vid tingsrättsförhandlingen.

Helsingborg den 23 maj 2018

Karin Amédro